V. évfolyam, 14. szám

1949 április 1

Ludas Matyi

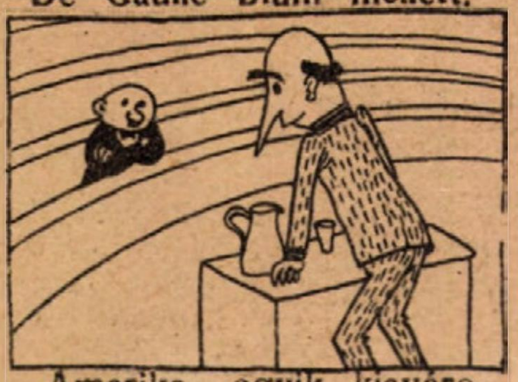

Acheson: De uram, gondolja meg, csakugyan nem akar ágyutöltelék lenni?

70 fillér

Példázat

arról, hogy miért tart ki De Gaulle Blum mellett.

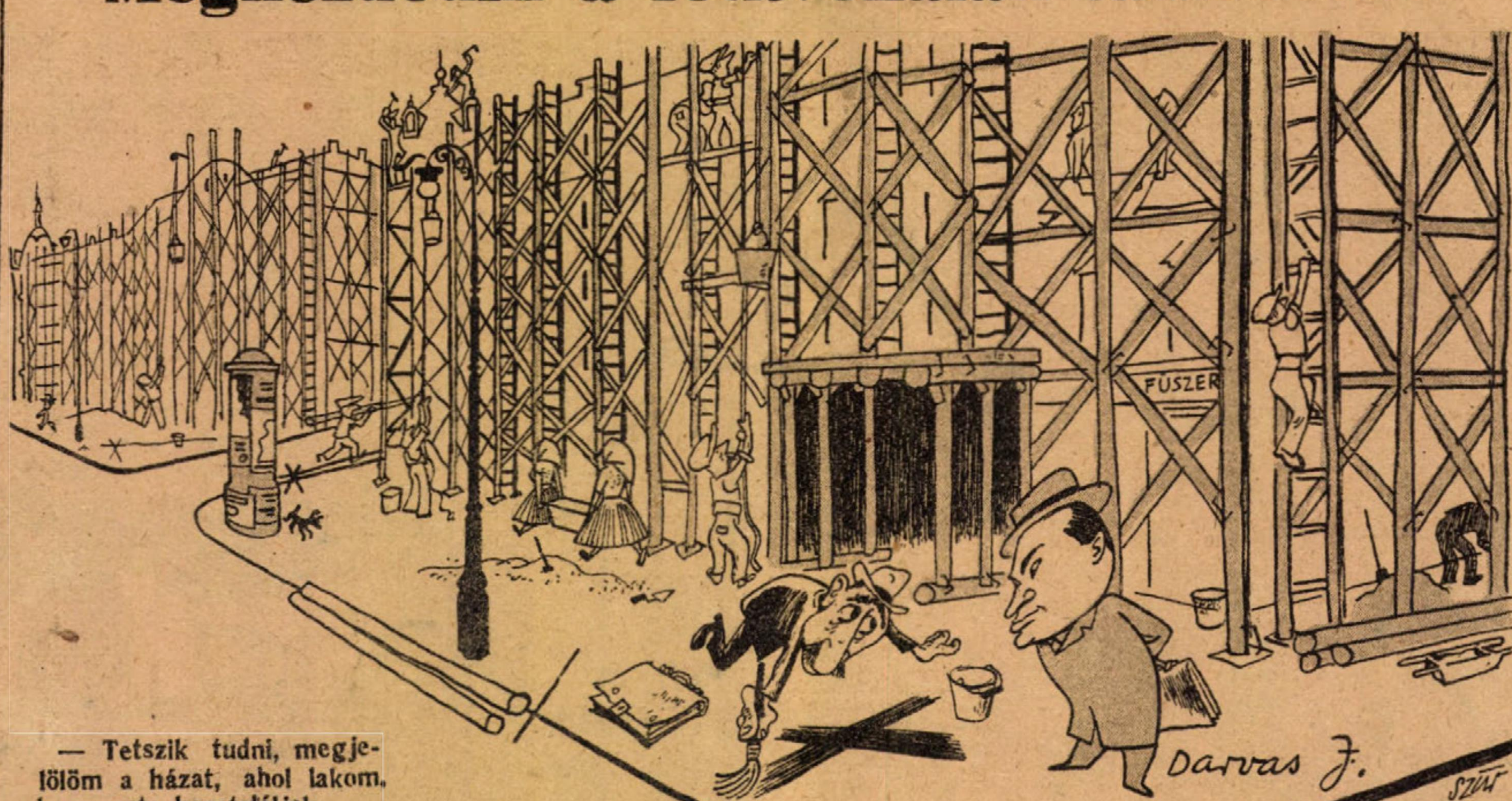

Amerika egyik kisvárosában valami összejövetel van. Mr. Smith már másfélórája beszél, lassan mindenki kiszállingózik a teremből. Egyetlen ember marad csak bent, aki feszült figyelemmel hallgatja mr. Smithet. Mr. Smith nem állhatja meg szó nélkül:

— Végtelenül hálás vagyok a kedves figyelméért, hogy legalább ön itt maradt és végighallgatja a beszédemet!

— Szóra sem érdemes, uram! — hangzik a válasz. — Csak azért maradtam itt, mert ön után én szeretnék beszédet mondani...

Megkezdődik a főútvonalak tatarozása

— Tetszik tudni, megjelölöm a házat, ahol lakom, hogy este hazataláljak...

Praktikusnak kell lenni

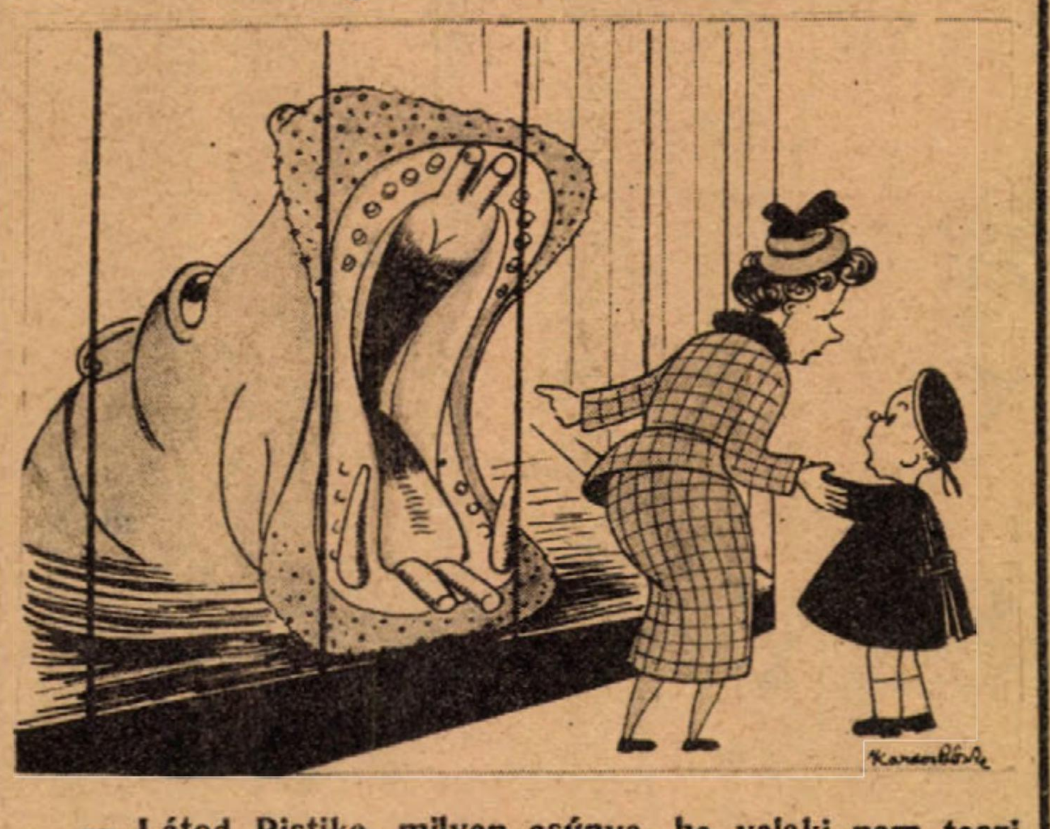
Placsek elhatározza, hogy kimegy a tenyészállatvásárra. Mielőtt elmegy otthonról, a felesége a lelkére köti, hogy feltétlenül nézze meg a vásár egyik érdekességét, az ötszázkilós disznót.

Délután, amikor végre hazatér, megkérdi az asszony:

— Na Jenő? Láttad az ötszázkilós disznót?

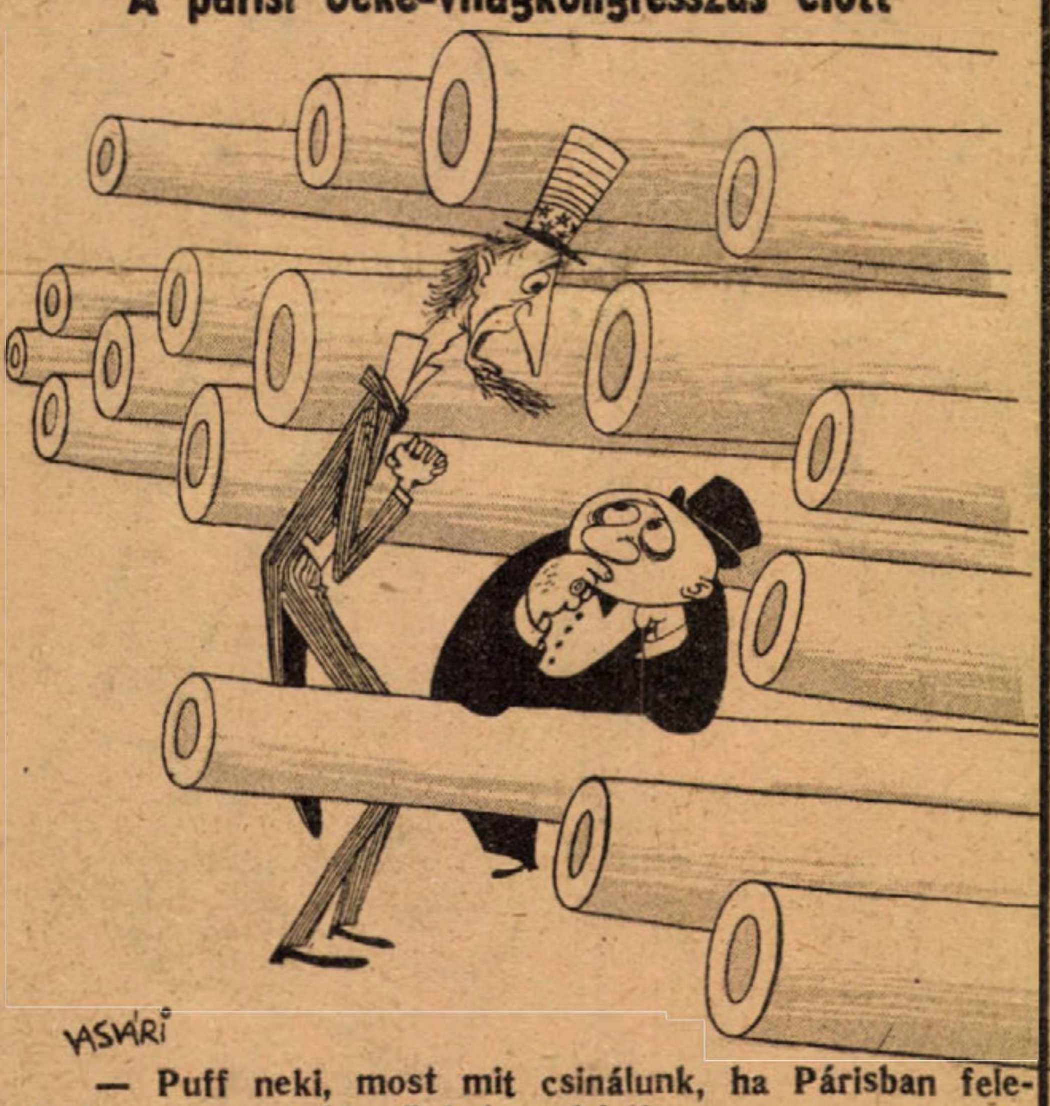
— Nem tudtam odajutni a nagy tolongás miatt. De megnéztem helyette négy darab 125 kilóst.

Anyai intelem

— Látod Pistike, milyen csúnya, ha valaki nem teszi a szája elé a kezét, mikor ásít!

A párisi béke-világkongresszus előtt

— Puff neki, most mit csinálunk, ha Párisban felelősségre vonnak bennünket ezekért?

— Majd azt mondjuk, hogy konzervdobozok.

Még neki áll feljebb

— Hogy lehet ilyen hülye helyre hirdetőoszlopot tenni?

VELEM történt

Tanulóéveimet vidéken töltöttem. Az üzemben, ahol dolgoztam, koporsókat is készitettünk a helybeli temetkezési vállalatnak, de privát vevő is akadt. Szokás volt ugyanis a jómódú zsirosparasztoknál, hogy koporsójukat még életükben megcsináltatták saját izlésük szerint. Egy ilyen alkalommal, amikor az egyik zsirosgazda felesége a megrendelt és elkészitett koporsót vizsgálgatta, azt mondta neki a mester:

— Ezt megnézheti, ez úgy van megcsinálva, hogy még a viz se fog belefolyni!

— Jaj, — mondta a kulákasszony, — nem is a víztől félek én, hanem a békától.

TOMPA MIKLÓS
asztalossegéd,
Ujpest,
Kinizsi-utca 46.

Egy oroszországi fogolytáborban történt, ahol esténkint kultúrelőadásokat szoktunk tartani. Egyik este történelemóra volt. Az egyik bajtársunkat, aki mindig szeretett leghátul elbújni a felelés elől, az előadást vezető bajtárs megkérdezte:

— Ki volt Szent István?

Barátunk felállt, zavartan körülnézett, mintha súgást várna, egy darabig mélységes töprengésben ráncolta a homlokát, majd végül kibökte:

— Sörgyáros, Kőbányán.

Böröczky József
Pestujhely,
Bezsilla Nándor-u. 39.

A nyerteseknek 50—50 forintot postán elküldtünk.

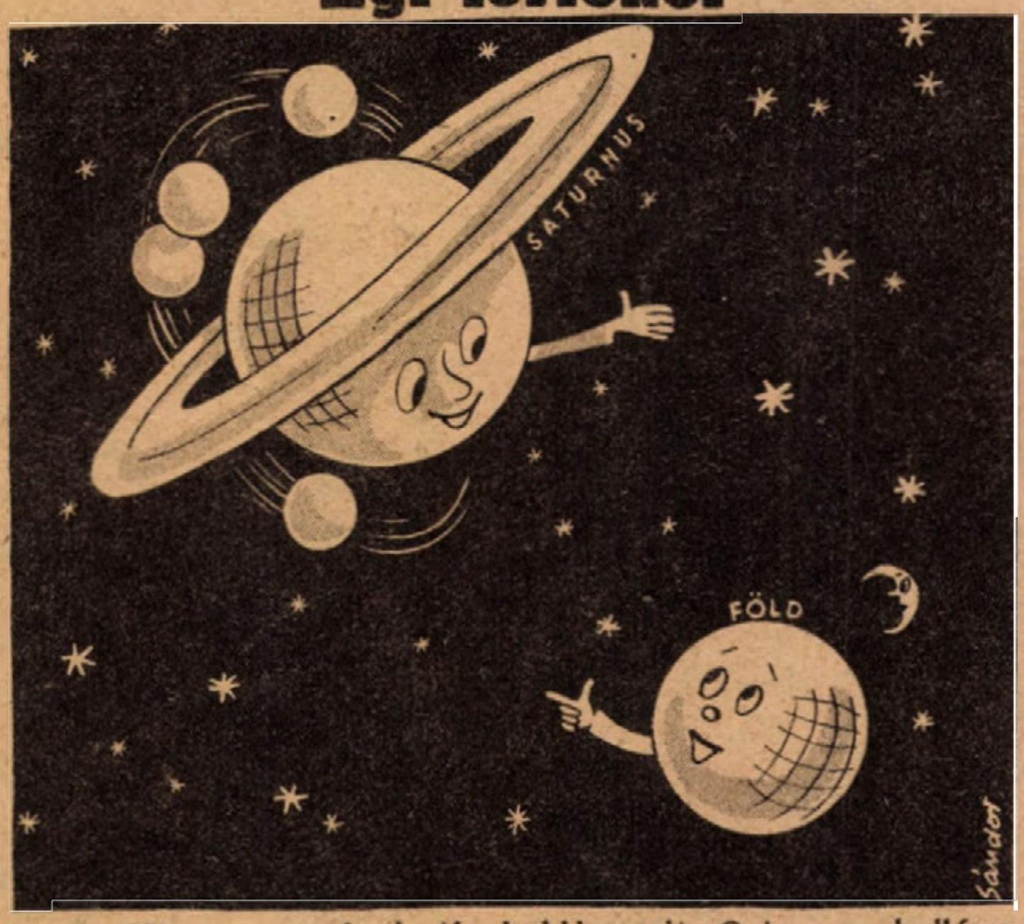
E héten dicséretet nyertek:

S. Szabó Gy.-né, Magyarhomoróg, Bacs L., Madócsa, Csontos J., Felsőbogátpuszta, Oravecz Z., Miskolc, Leitersdorfer L.-né, Bp., VII., Thomay L., Isaszeg, Erdei J., Bp., IX., Rigó E., Szolnok, Gubinyi F., Bp., Szitás R., Nagykálló, Keresztes Gy., Baracs, ifj. Pető A., Bácsbokod, Orosz M., Debrecen, Marcibányi I.-né, Felsőgöd, Hoffmann A.-né, Lökösháza, Mayer I.-né, Pécs, Szöllősy S., Nagyszénás, Sziman G., Királd, Vajai F.-né, Csabacsüd, Kiss A., Németlád, Némethy L., Nádasd, Oláh G., Szendehely, Pusztay J., Sashalom, Fekete R., Alberttelep, Varga L., Balatonszentgyörgy, Simon F., Bp., VII., Nagy L.-né, Bp., Schoblocher K., Bácsalmás, ifj. Homovics A., Szerencs, Somodi I.-né, Eger, Bársony L., Seregélyes, ifj. Oravecz A.-né, Pereces, Winkler L., Debrecen, Kántor M., Sopronhorpács, Ruzsás I., Zalaszentlászló, Fehér F., Irota, Vadász T., Kelenvölgy, Gyurkó Gy., Jánoshalma, Veress I., Bp., IX., Piller Gy., Adásztevel, Varga J., Várbalog, Szerző P.-né, Kistelek, Szakál M., Hajdudorog, Welsz M., Kiskunhalas, Sági T., Szeged, Gyimesi D., Székesfehérvár, Molnár B., Gyoma, Knoll F., Bp., III., Lasztoméry E., Rákoshegy, Nagy G.-né Bp., IV., Fodor J., Bp., V., Rózsa Gy., Bp., VI., ifj. Juhos J., Gyula, Mátray R.-né, Budatétény, Németh I.-né, Seregélyes, Benedek K., Kecskemét, Nyerges J., Kiskundorozsma, Szele R., Szeged, Hartmann J., Bp., XI., Virág L.-né, Szeged, Vágó D., Nagykőrös, Nagypál D., Csongrád, Bakró I., Kunszöllős, özv. Tódor A.-né, Nyiregyháza, Tóth J., Naszály, Reményi F., Mátraszöllős, Vince S., Fülöpháza, Rehák K.-né, Alberti-Irsa, Bognár J., Gyékényes, Szabó J., Kecskemét, Bathó I., Pornóapáti, B. I., Bácsalmás, Gödri Zs., Türje, Molnár J., Esztergom, Gőbölyős A.-né, Nagyfertő, Radnóti E., Bp., IX., Gotteszman L., Kolozsvár, Fekete I.-né, Rácalmás, Szántó E.-né, Pápa, Jancsó J., Fegyvernek, Honti I., Vác, Balogh J., Pestszentlőrinc, Kovács J., Bp., XIII., Tóth E., Turkeve, Dósay G., Szentes, Herczeg J.-né, Kisasszonyszőlő, Nagy Z., Hódmezővásárhely, Győry S.-né, Bp., XIV., Krén P.-né, Bp., XIII., Buzás L.né, Bp., VI., Biró Kaku J., Istenmezeje, Horváth A., Enese, Koós A.-né, Ostoros, ifj. Sváby L., Alsógöd, Soós L., Kunszentmárton, Vidor A.-né, Vásárhelykutas, Hajnal J.-né, Pesterzsébet, Villásy V., Németlád, Estéli J., Tokod, Maricsek I., Tatabánya, Nagy F.-né, Pápa, Csigér M., Mezőhegyes, ifj. Krsnyák A.-né, Csorvás, Csajbók M., Miskolc, Urbán Gy., Orosháza, Váczi M., Bp., XII., Polgár J., Báránd, Ispaics J., Porrog, Gyurkó R., Mezőtárkány, Silye F.-né, Jászkisér, Gombos K., Pécs, Herényi L. M., Szombathely, Lozsádi K., Bp., XI., Tresz J., Bácsbokod, Bába F., Hajdudorog, Tóth F., Hódmezővásárhely, Vaskor A., Nagyszénás, Csongrádi I.-né, Debrecen, Molnár J., Mezőszentgyörgy, Orlik K., Pesterzsébet, Szalay A., Bp., XIII., Majoros S., Ófehértó, Bozó I., Bp., X., Klimaj Gy., Kondoros, Urbán V., Szeged, Kárász R., Jánoshalma, Gyenes I., Jászszentandrás, Juhász J., Orosháza, Dvorzsák M., Sajószentpéter, dr. Kispéter I.-né, Székesfehérvár, Szabados L.-né, Szeged, Szabó I., Szilágysomlyó, Sárosyi J., Debrecen, Némethy F., Kaposvár, Barnóczky M., Nyékládháza, Rácz I., Fegyvernek, Zádor J., Debrecen, Szell L.-né, Békés, Némedi S., Dumbrovita, Balogh I., Vésztő, Flégel E., Bp., XIV., Jánoska T., Veszprém, Lombosi E., Kecel, Angyal B., Bp., V., Ragadics V., Jánoshalma, Gulyás A.-né, Gyula, Mátravölgyi E., Piszke, Grohmann E., Nagykálló, Veres J., Bp., IX., Szabó M., Ceglédbercel, Vári R., Pestszentlőrinc, Szabó S.-né, Magyarbánhegyes, Kapusi M., Szeged, Klenóczky E., Kisvárda, Gulyás E., Báránd, Lics F., Balatonkiliti, Zsédely M., Nádasladány, Doktor S.-né, Bp., VIII., Doma K., Bp., VI., Herceg F., Homokterenye, Pádár L.-né, Székesfehérvár, Laki J., Kecel, ifj. Kovács M., Magyarbánhegyes, Károly A.-né, Szeged, Sipos K.-né, Sátoraljaujhely, Fischer Zs., Bp., XI., Kiss B., Deltár, Szemes J., Gyöngyös, Dávid S., Szeged, Török L., Szentes, Beleznay Gy.-né, Tiszaszentimre, ifj. Villányi K., Csolnok, Domokos L.-né, Csongrád, Weil V., Bp., VII., Móricz L., Szegvár, Magyar J., Almáskamarás, Dobos S., Sávoly, Raikay V., Baja, Somogyi J., Bicske, ifj. Varga G., Hajduszoboszló

Heti futballhiradó

Égi történet

— Hiszen magának tíz holdja volt, Saturnus kolléga.

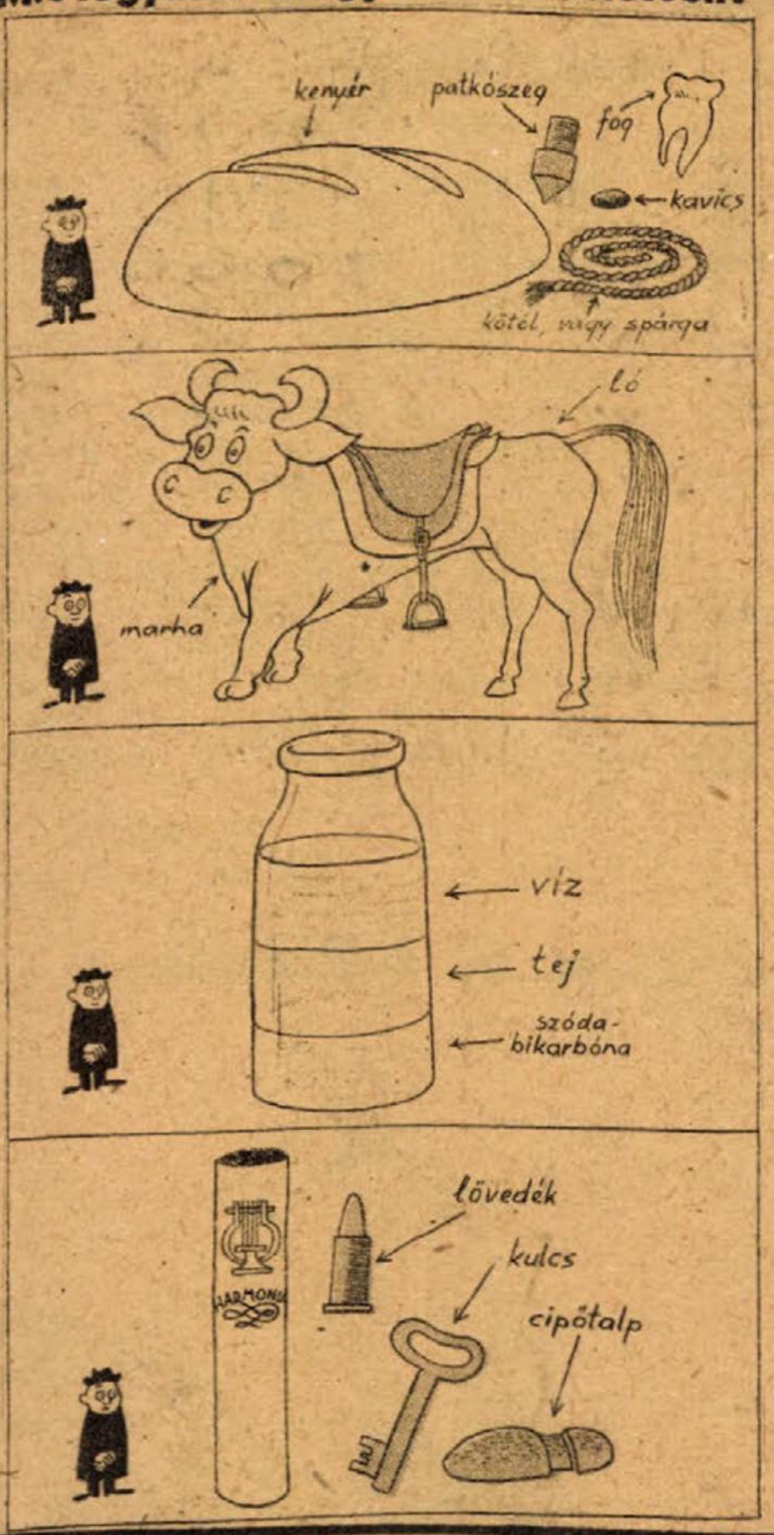
— Igen, de hatot bérbeadtam, nehogy kuláknak nézzenek.

A hipnotizőr tyukszeme

— Várj csak, mindjárt elalszol te!

Mit fogyaszt el egy ember az életben?

Kommunista győzelem a francia járási választásokon

Ludas Matyi: Mondja belügyminiszter úr, minek kellett ehhez a csaláshoz választás?
Moch: Hová gondol, nálunk demokrácia van!

Ivánka és a szülők

(Ez a jelenet egy napfényes vasárnap délelőtt játszódott le az Erzsébet-téren. Szereplői: papa, mama, Feri bácsi és Ivánka, egy kétéves szőke gyerek. Átadom a mamának a szót:)

Mama: Ivánka, szaladgálljál, kisfiam, mert megfázol. Szaladgálj szépen, de ne menj messzire, Ivánka, gyere vissza anyukához, mutasd a kezecskédet, csupa piszok, ne nyúlj oda, Ivánka, szaladgáljál szépen, kisfiam, nézd, kiskutya, símogasd meg a kiskutyát, mondd neki aja-aja, ne húzd a farkát, Ivánka, mert megharap, mondd neki szépen: kutyuka...

Ivánka: Sajt.

Papa: Mit mondott? Mit mondott? Mit mondtál, Ivánka?

Feri bácsi: Azt mondta, sajnos. Egyem meg, de édes. Ivánka, szereted Feri bácsit? Mondd azt Feri bácsinak, hogy Feri bácsi...

Mama: Ivánka, ne nyald a kutyát, fuj, Ivánka, nem szabad nyalni a kiskutyukát, csak játsszál vele szépen, aja-aja... Ivánka, eredj a napra, kisfiam, megfázol, Ivánka...

Papa: Add rá a pulóvert, fiam...

Mama: Ivánka, kisfiam, gyere ide, anyuka rád adja a pulóvert, dugi-dugi...

Ivánka: (Ahogy ráadták a pulóvert, kirohan a napra.)

Mama: Iványka, maradj az árnyékban, mert átmelegszel, Ivánka gyere ei a napról...

Papa: Vedd le róla a pulóvert, fiam...

Ivánka: (Ahogy levették róla a pulóvert berohan az árnyékba.)

Mama: Eredj a napra, Ivánka, mert megfázol, fuj, ne nyúlj hozzá...

Feri bácsi: Szereted Feri bácsit, Ivánka? Mondd azt, hogy Feri bácsi...

Ivánka: Puty.

Papa: Mit mondott? Mit mondott?

Feri bácsi: Azt mondta. kutya, de édes, hogy egyem meg a szívét, mondd azt, hogy Feri bácsi...

Mama: Ivánka, kisfiam, mi van a szájacskádban, köpd ki rögtön, akarsz kiflicskét? Nézz oda, milyen szép kislány, baba... Mondd neki baba. Játsszál vele, Ivánka. Szaladgáljál, kisfiam...

Én (Odalépek Ivánkához): Mondd, Ivánka, hogy bírod ezt?

Ivánka: Nehezen, uram. Idenézzen. Kétéves multam januárban és nézze, hogy reszket a kezem. Nem merek egyedül átmenni egy téren és szorongásos álmaim vannak. Még egy ilyen év és teljesen készen lesznek az idegeim.

Feri bácsi: Gyere ide, Ivánkám, mondd azt, hogy Feri bácsi...

Ivánka: Ez a Feri bácsi valami vidéki rokon. Még csak ez hiányzott nekem. De mondja meg, uram, mit csináljak? Kosztot és lakást kapok tőlük. A ruházkodásomról is ők gondoskodnak. Ezt a guminadrágot, amit rajtam lát. tegnap vették. Sajnos, túlfiatal vagyok még ahhoz, hogy mindezt megkeressem.

Mama: Ivánka! Ne állj ott kisfiam, mert megfázol, szaladgáljál.

Ivánka: Hát nagyon örültem. Bocsásson meg, de most szaladgálnom kell. Nehéz az élet. (Gondterhelten elszalad.)

Gádor Béla

Izgalmas sakkjátszma

— Itt vannak a kulcsok öregem, most ne zavarjon!

Churchill New Yorkban

Churchill: Nem is tudtam, hogy ennyire szeretnek! Ugylátszik, pofon nem lesz...

Még egy vonalas darab

Paraly T. Almos, színházi ujságíró és Bura Elemér magánzó, hosszas töprengés után feltalálták az első igazán demokratikus színdarab tartalmát. Őszi kultúrműsorába már be is iktatta az egyik varieté.

I. felvonás.

Gróf Igmándy kastélya, a „Kelempász" fogpasztagyár üzemi nyaralója. Két szobában még ott él gróf Igmándy fiával és feleségével. Etuska, az élmunkás fogpasztakészítő leány mindezt jól tudja és mikor egyik délután a teniszpálya mellett megszólítja egy feltűnően grófszerű fiatalember, elfordítja fejét: „Piszok kapitalista" — villan át agyán a gondolat.

Felvonás végén a szőke gróf, akiről nem is sejtik, hogy tényleg gróf-e vagy sem, így énekel a holdfényes Balaton partján Etuska ablakai felé: „Szerelmem légy enyém"...

II. felvonás.

Az ifjú pár már kartkarbaöltve andalog, szerelmük kinyílott, mint a tavaszi bazsarózsa. Telnek a napok, vége a nyaralásnak. A szőke ember, akit mindenki grófnak hisz és időnként megrugdalják, egyre vidámabbá válik. Állandóan jelentősen néz és mosolyog. Ilyeneket mond: „Hm..." „No, majd meglátjuk..." „Fogtok ti még nézni..."

Etuska viszont egyre szomorúbb. „Kár, hogy rohadt nagybirtokos vagy" — ismétli gyakran és szemei könnybelábadnak.

III. felvonás.

A fogpasztagyár előkészítő-üzemében Eta komor arccal paszírozza a fogpasztát. Kint az ablakon túl, hullanak a levelek, közben ősz lett.

Egyszercsak nyílik az üzem ajtaja és olajos köpenyben belép egy szőke férfi: A gróf! „Nem vagyok gróf" — kiáltja önfeledten és keblére öleli Etuskát. „Csak bementem a játékba. Én vagyok az új raktári munkás, aki közvetlenül a nyaraláskor kerültem ide." „Most már apámnak sem lehet kifogása" sikolt a kislány és boldogan omlik az álgróf karjaiba. Hosszú csókban forrnak össze, miközben arra gondolnak, hogy harcolni fognak a reakció ellen.

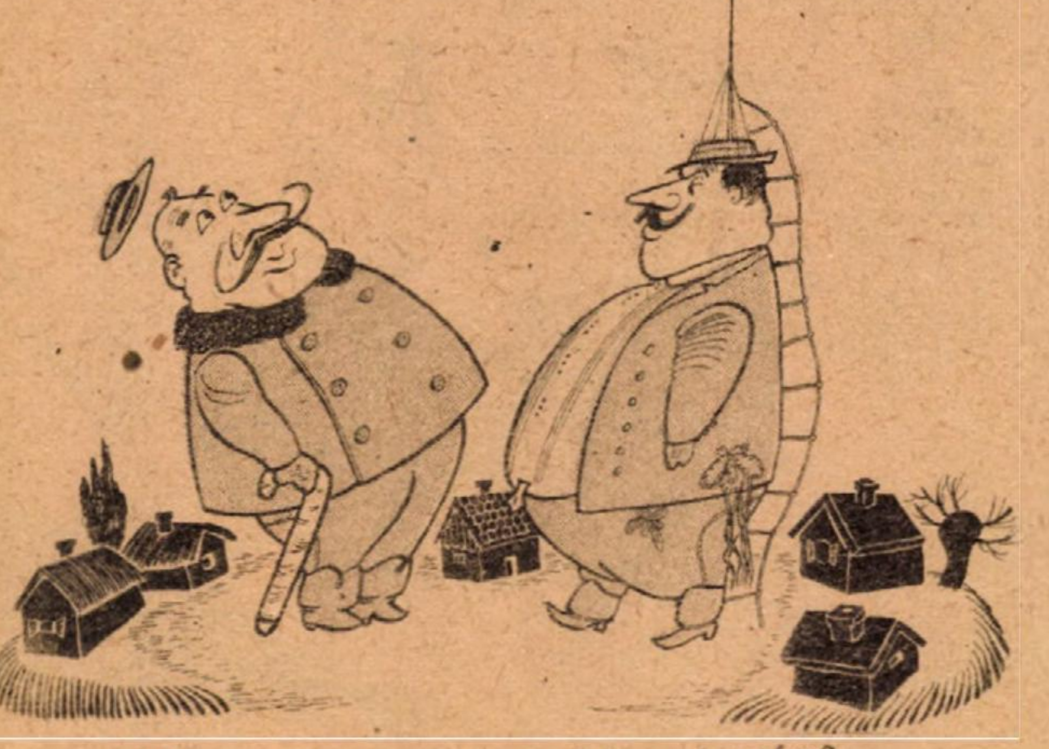
(Minden jog a szerzőé. Kivéve az ököljogot. Az a közönségé.) *Ordas Nándor.*

Itt a tavasz!

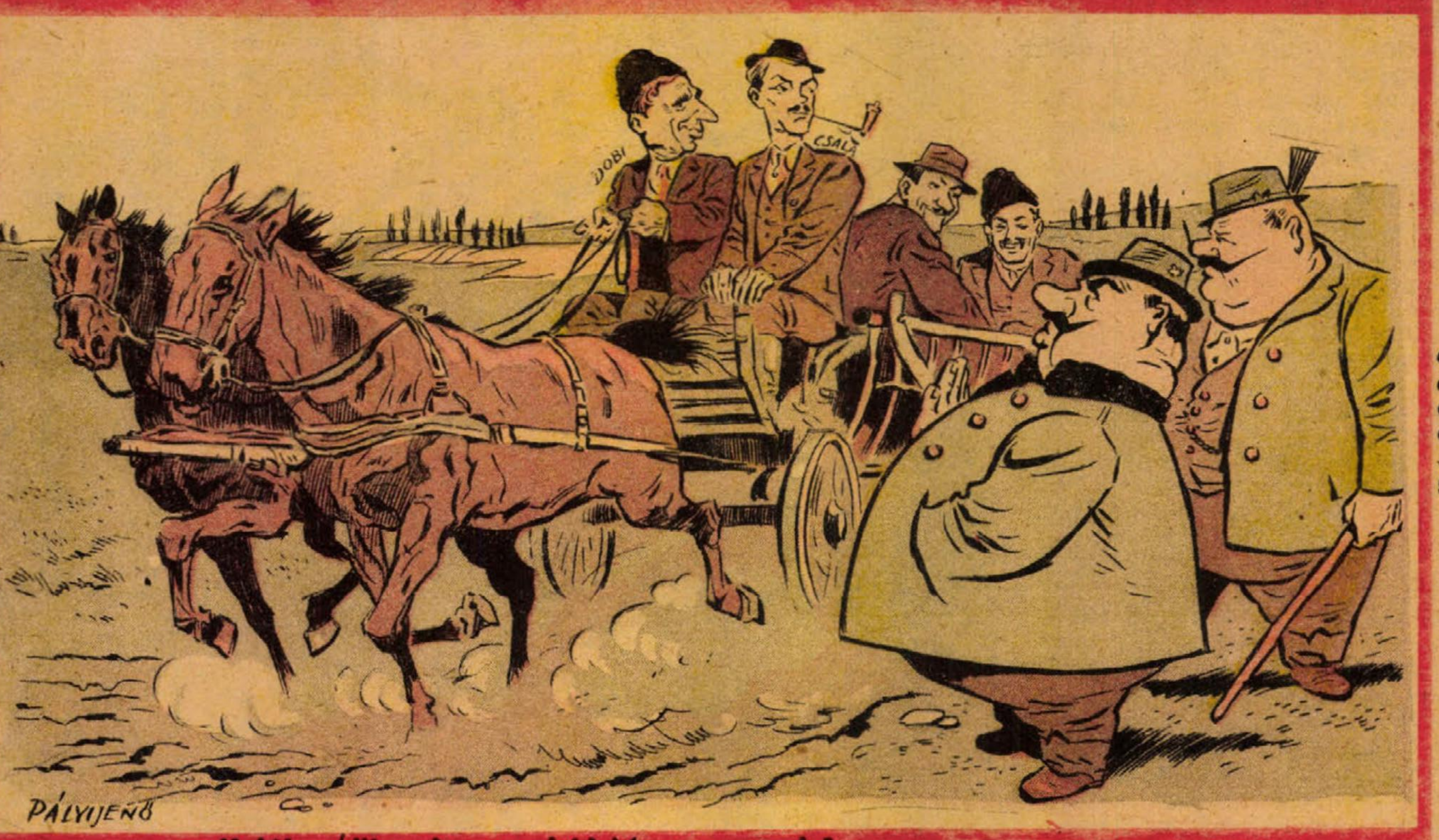
— Halló, Sportszerkereskedelmi N. V.? Kérek sürgősen hat vagón nyílvesszőt!

Villámrazziák a szabotáló nagygazdák ellen

— Hát magával mi van, Zsíros komám?
— Védekezem a villámrazzia ellen.

Utonállók

Kulák: Álljanak meg, hé! Merre mennek?
Csala: A szocializmus felé.
Kulák: Az nekünk nem jó! Mi éppen az ellenkező irányba megyünk.

Álljunk sorba az autóbusz megállónál?

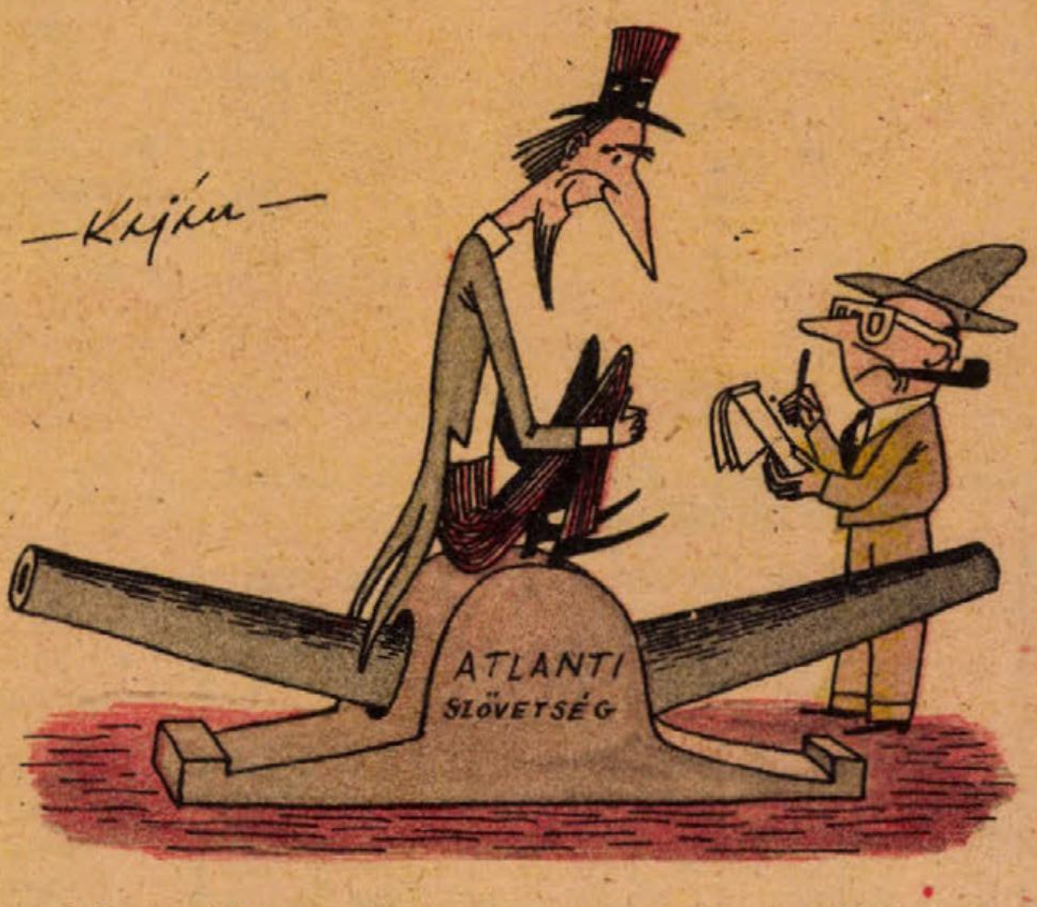

A következő levelet kaptuk:

Olvastuk a Világosságban, hogy akció indul: álljunk önként sorba az autóbusz-megállónál, hogy a tömegveszekedések egy-egy kocsira való felszállásnál megszűnjenek. Önzésből fakadó javaslat! Azért, mert van egy pár nyamvadt alak, aki nem szeret verekedni és inkább áll sorba egy félóráig, semhogy saját verejtékes küzdelme árán feljusson az autobuszra — azért még igazán nem szabad kirekeszteni a verekedésből a többséget. Mi a Világossággal szemben azt javasoljuk: igenis tartsuk meg az eddigi rendet, amely bevált. Az öregek, betegek és terhesnők pedig, akik nem tudnak verekedni, menjenek gyalog.

Tisztelettel:
Számos pesti utas

Samu bácsi uj találmánya

— Mire való ez a furcsa ágyu, Samu bácsi?
— A Szovjetunió ellen.
— És a másik csöve?
— Saját népünk ellen, amelynek ez nem tetszik.

Más sportot választott

Sötét Ödön textilnagykereskedőtől megkérdi valaki:
— Sötét úr, nem vesz részt a „Munkára, harcra kész" mozgalomban?
— Nem. Én az „Idén őszre kész" mozgalomban veszek részt.

A pisai ferde torony

Irta: Szép Ernő

Felejthetetlen kedves pajtásunk, Pólya Tibor, a festő, akire ma is haragszom azért, mert meghalt, ő mesélte egyszer ezt a dolgot.

Mikor kezdő piktorok voltak, ő Pólya, meg Herman Lipót, meg egy harmadik, bizonyos Gyurka (ez szegény azután elitta magát és elkallódott) hárman nekivágtak egy olaszországi tanulmányútnak. Elmentek Velencébe, Firenzébe, Páduába, Assisi-be, a piktoroknak legszentebb helyekre. Elzónáztak azután Pisába is, templomot, oltárképet nézni. Persze spórolósan utaztak, harmadik osztályon, roppant szerényen táplálkoztak, pláne az a Gyurka soha nem evett csak makarónit, inkább ivott, már akkor is nagyon szerette a tütüt. Megebédeltek egy kis albergoban, fizettek ketten, Herman meg Pólya, még hátra van egynéhány templom és a ferde tornyot is meg kell nézni, természetesen. Gyurka nem mozdult:

— Itt ez a jó kis chianti, gyerekek, nem bírom itthagyni, ilyen remek borocskát sehol nem adtak még. Lenyelek még félliterrel, megyek majd utánatok.

— Csak le ne idd magad megint, betyár — mondja néki Pólya — és legalább a ferde tornyot nézd meg, otthon majd megkérdik, láttad-e; a vonatunk félhatkor indul, ott légy az állomáson pontosan.

Mentek Pólya meg Herman, ott maradt Gyurka a jó kis chiantival. Hát végigjártak mindent Pólya meg Herman, fertály hatra kinn voltak az állomáson. Várnak, várnak, Gyurka csak nem jön. Végre, másfél perccel a vonat indulása előtt elődöcög.

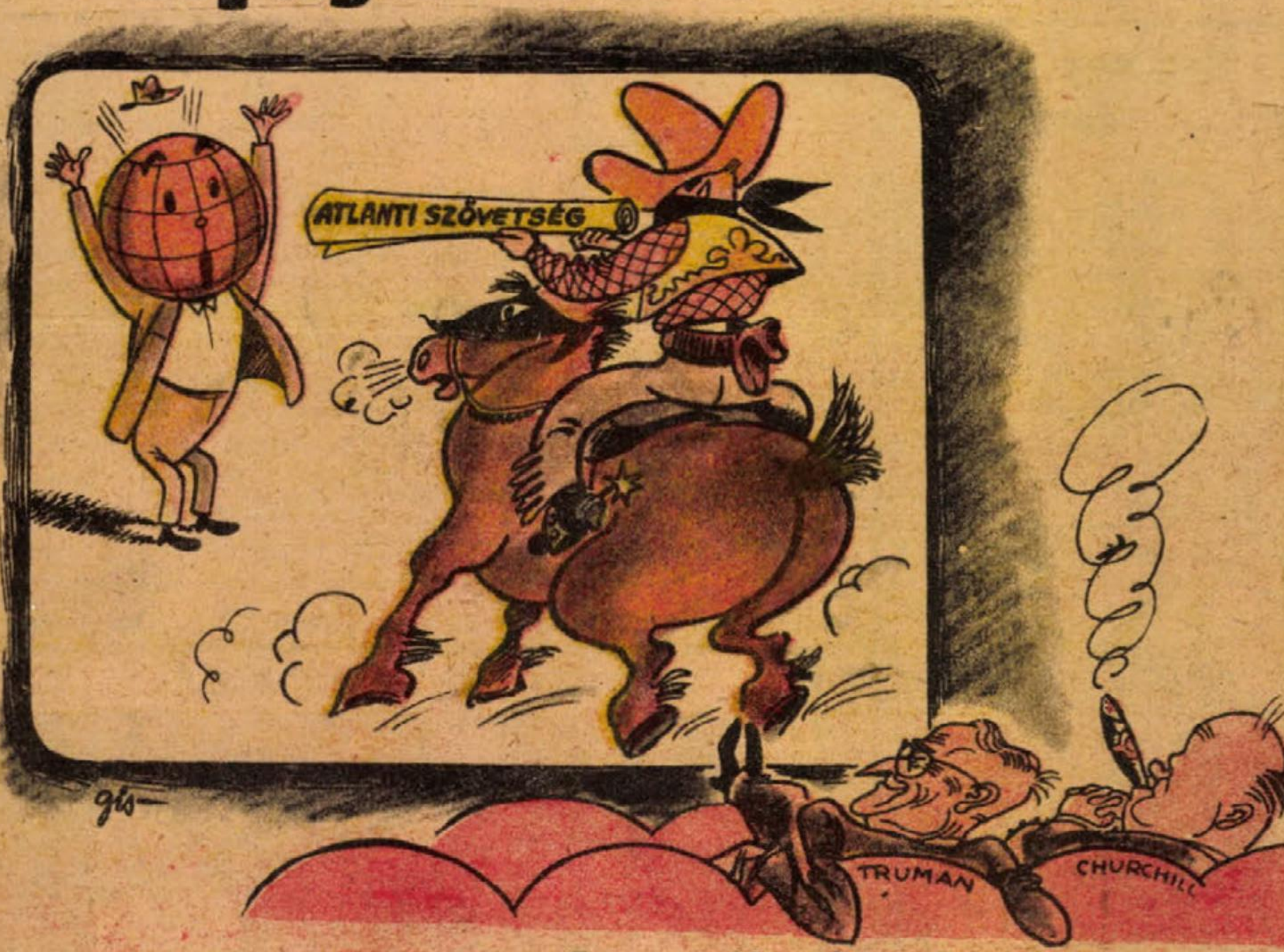
Mikor aztán felültek, rögtön nekiestek:

— Na te disznó, elmentél a ferde toronyhoz?

— El, — azt mondja álmosan Gyurka, — de mire odaértem, a torony egyenes lett.

Hogyne, részegen egyenesnek látta.

Nyugati kalandorfilm

— Ez a mi filmünk!

Megtalálták az álomkór ellenszerét

Főnök: Majd megmutatom én, hogy nem fog itt aludni.

Aminek nem szabadna lennie

77 forint egy szoba naponta...

— Látom uram, ön is a debreceni Aranybikában szállt meg.

Ludas Matyi MOZGÓ KABARÉJA

a Sertésvágóhidon, a pesterzsébeti Vasas-szakszervezetben és a Magyar Fémlemezipar dolgozói részére tartott nagysikerű előadást. Különösen lelkes hangulatban nézték végig műsorunkat a Vasasok, akik az előadást a Szabad Nép új otthonának felépitése javára rendezték. Az előadáson rajzolóművészünk jól sikerült villámkarikaturát készített Ratkó Annáról. Az országgyűlési képviselőnő karikaturáját itt adjuk.

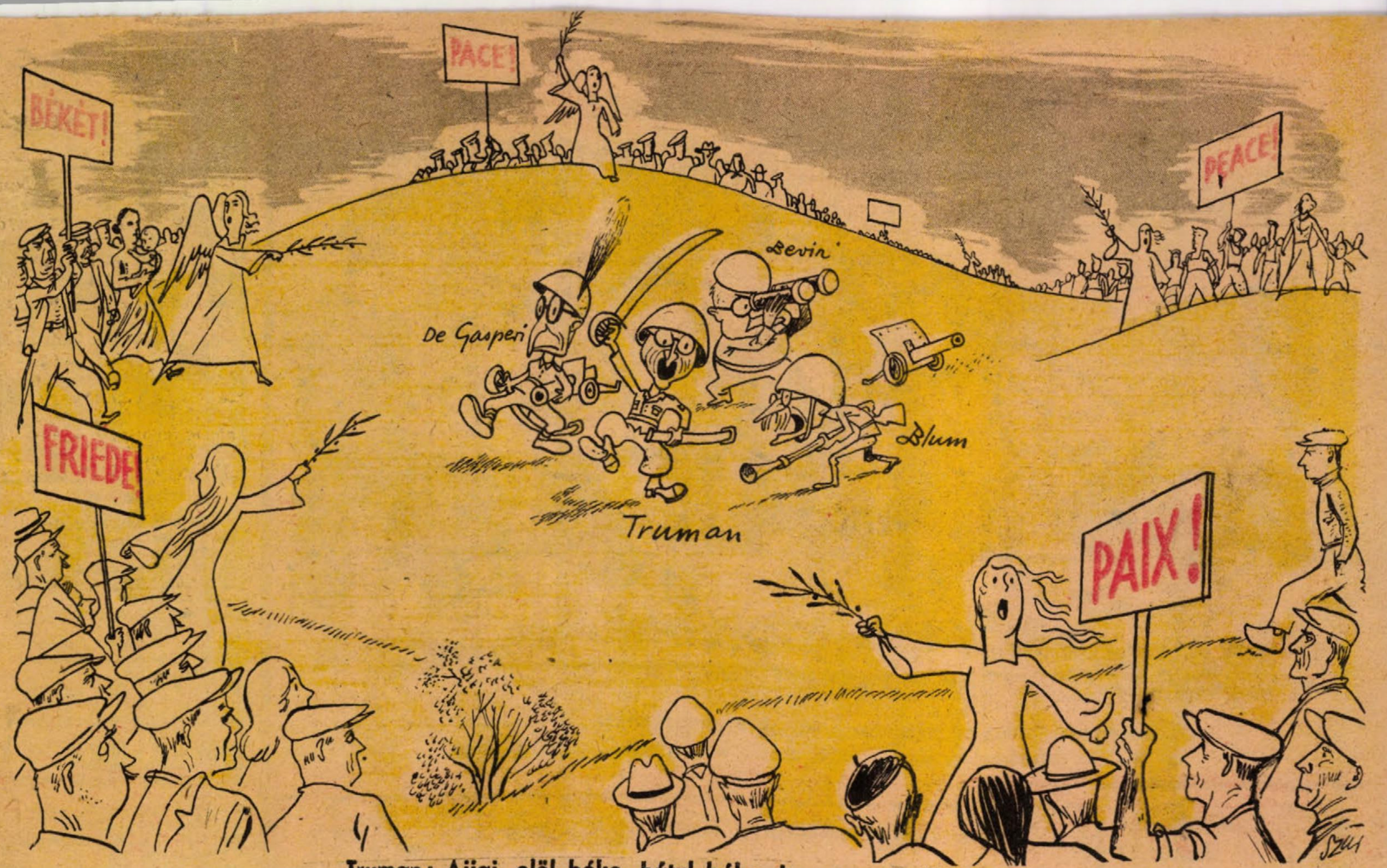
Mozgókabarénk legközelebbi előadását a Gyapjúmosó dolgozói részére április 7-én, csütörtökön délután 5 órakor tartja. Műsorunk keretében fellépnek Peti Sándor és Pásztor János, a Nemzeti Szinház tagjai, Major Ida, a Modern Szinház művésznője és Lantos Olivér, a népszerű rádióénekes, valamint a Ludas Matyi humoristái és rajzolóművészei.

Ahogy ő mondja, neki van igaza

Bodrogi meglátja az utcán régi adósát, Kelement. Persze utánaszalad:

— Hallja Kelemen úr, maga tavaly ősszel azt ígérte nekem, hogy télen megadja azt a 200 forintot, amit tavasszal kölcsönkért.

— Gondoljon csak vissza — feleli Kelemen nyugodtan — hát volt az idén tél?

Truman: Ajjaj, elöl béke, hátul béke, be vagyunk kerítve!

A kilencedik fröccs után

Beszélgetés egy söntés pultjánál:

— Olvasta, kolléga úr... hukk... hogy hukk... megszünt a tejjegy?

— Most mondja... hukk... amikor már hukk... borra költöttük a pénzünket?

Pont Ön ne legyen grafológus?

A Ludas Matyi grafológusképző iskolája

× 1
1 2
× 2
2 1

Sportot kedvelő férfi írása, szereti a szőke, molett nőket, de a pénzt sem veti meg, ha van. Téliszalámi után szívesen iszik egy pofa sört. Kicsit fölényeskedő természet, de csokornyakkendőt nem hord.

Unintelligens ember írása. Figyeljük meg, mennyi elfojtott érzés lappang a bal hüvelykujj lenyomatában. A tavalyi Goncourt-díjat nem ő kapta meg.

Egyszerű bővite
mondatok:

Feltehetőleg fiatal ember írása. A szélesen hangsúlyozott vonalak lüktető ritmusa különösen érdekes. Teljesen újszerű a betűkapcsolás. Írója kedves, bohém lélek, nem szeret mosakodni és cucli nélkül elaludni.

A rosseb egye a pofádat! Apróra mint ugy beléd-

Indulatos, de alapjában véve jószívű és gyengéd ember, aki négy-öt nagyfröccsöt sem sajnál önmagától. Szereti a merengő, lírai verseket és az orosz halat sok hagymával.

Hogyan történik az analizis?

A megvizsgálandó egyén írását először összehasonlítjuk az itt közölt példákkal, azután nyolcrét összehajtjuk, bal sarkát éles ollóval levágjuk és bedobjuk a kályhába. Ezután megkérdezzük egy ismerős véleményét az írás gazdájáról és ennek az ellenkezőjét leírjuk.

Kovács György

Miért nem írnak az angol írók?

Illetékes helyről származó értesülésünk szerint a magyar színigazgatók ankétot hívtak össze, amelyen elhatározták, hogy széles körben megindítják a **„Miért nem írnak az angol írók"**-akciót. Ennek az akciónak sürgős életbeléptetését az tette szükségessé, hogy a magyar színházak az angol írók felelőtlen lustasága miatt rövid időn belül teljesen darab nélkül maradnak. Mindenekelőtt pályázatot hirdettek Bernard Shaw és Priestley között, egész estét betöltő háromfelvonásos vígjáték írására, amely a Kanári-szigetek mai életét tárgyalja. Köztudomású az a botrányos tény is, hogy Shakespeare Vilmos, a legszorgalmasabb angol színműíró, már évek óta nem írt egyetlen darabot sem. Ez annál is szomorúbb, mert a meglévő Shakespeare-készleteket a magyar színházak lassacskán teljesen kimerítik. Éppen ezért a magyar színigazgatók felkérték Shakespeare-t, hogy írjon nekik néhány két-három estét betöltő darabot. A kikötésük csak az, hogy a darabnak optimista kicsengése legyen, vagyis a végén legalább egy ember mindig maradjon életben.

Bevin, a munkások barátja

— Uj naptárt adok az én népemnek. Megszüntettük a május elsejét!

A newyorki állatkertben

— Szimpatikus madár. A vörösök a begyemben vannak nekem is.

Szekunda

Arról volt szó egy társaságban: reakciósnak számít-e az olyan ember, aki nem rágalmazza ugyan a demokráciát, de egyetlen elismerő szava sincs róla, vagyis úgynevezett „semleges" magatartást tanusít.

Egy általános iskolai tanár mosolyogva elmondta erre a következőket:

Helyre küldte délelőtt egyik diákját:

— Szekundára feleltél.

A fiú méltatlankodva felkiáltott:

— De tanár úr, hiszen én ki se nyitottam a számat!

Tilos a gyalogjárón csoportokban haladni

— Családfő az utcán: Most sétálni megyünk. Induljatok gyerekek egymás után és tartsátok be a térközöket.

Hangulatos bankett

(A newyorki értelmiségi békekongresszus bankettjéről rendőrök vittek el három delegátust.)

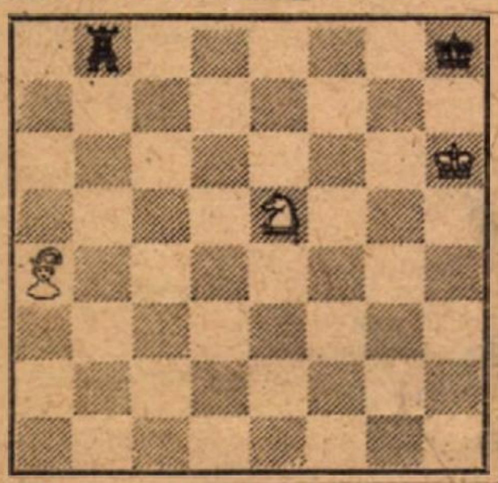
A delegátus: Emelem poharam a népek szabadságára!
A rendőr: Bocsánat uram, a többit már a börtönben is elmondhatja.

7. feladvány

Egyenlő anyagi erők

„Ezt már csak nem veszthetem el, hiszen anyagilag teljesen egyenlően állunk", kiáltott fel ismert főtornajátékosunk, mikor hosszas, kemény küzdelem után sötét szinekkel az alanti állást érte el F. ellen.

F. mester kissé elmélyedt az állásban és kijelentette, hogy az egyenlő anyagi erők ellenére is meg fogja nyerni a játékot. „Lehetetlen" állította a főtornajátékos és fogadást ajánlott. A mester a fogadást elfogadta és meg is nyerte. Hogyan folytatta a játékot?

5. számu feladványunk helyes megfejtése a következő:

1. Fb5+, Kh2. — 2. Fd6+, Kgl. — 3. Fg3, gyh2. — 4. Kb5, Kfl. — 5. Kc5+, Kgl. — 6. Kc4, Kfl. — 7. Kd4+, Kgl. — 8. Kd3, Kfl. — 9. Ke3+, Kgl. — 10. Ff2 matt. Könyvjutalmainkat ezúttal a következőknek küldjük el: Magyarics Gyula, Bp., III., Föld-u. 38., ifj. Gemov Sztoján, Pestszenterzsébet, gubacsi téglagyár, B. Pál Zsigmond, Miskolc, Pereces.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.. 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein. Budapest, V., Honvéd-utca 10.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **4.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5170

A 7 legirodalmibb vicce

— Hozzon be valami jó olvasni valót — mondja Truman a titkárjának.

— Behozzam talán Tolsztojtól a Háború és Béké-t? — kérdi a titkár.

Truman egy pillanatig gondolkozik, aztán így válaszol:

— A Háború-t behozhatja.

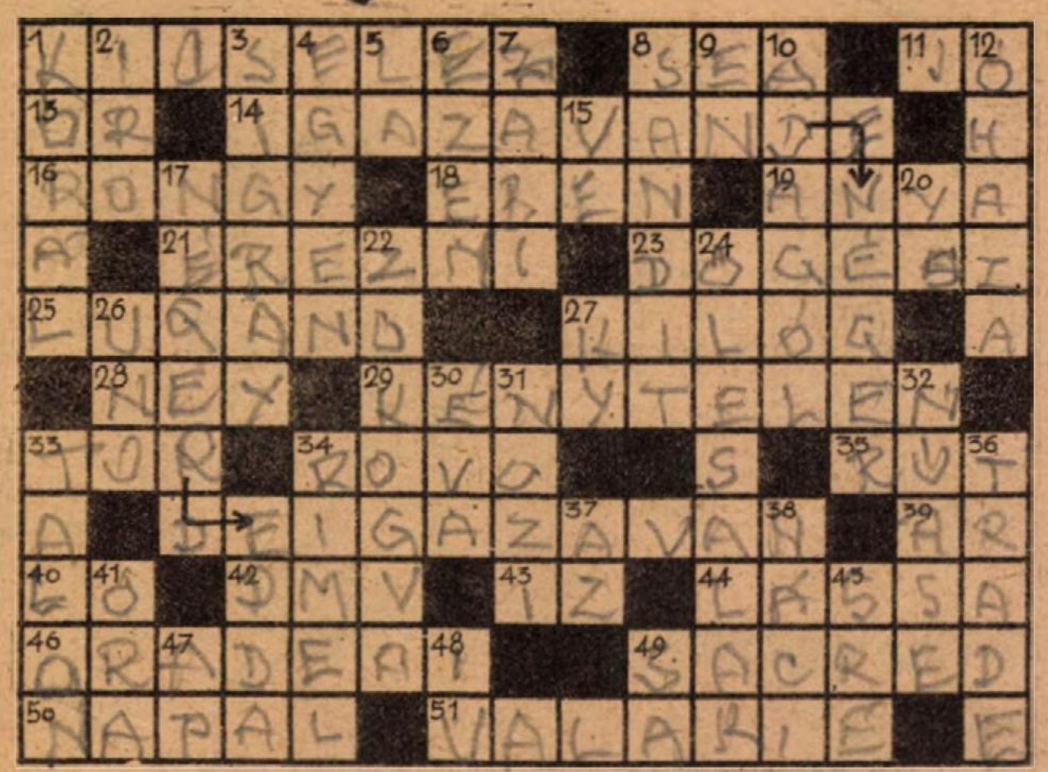

Szellemóriások a békefrontban

A nagyok: Vegye tudomásul Truman úr, hogy mi békepártiak vagyunk.
A kicsi: Könnyű maguknak! Ha nekem annyi eszem volna, mint maguknak, én is az volnék.

Ha néger a vádlott...

VIZSZINTES:

1. Dribliz magyarul
8. Tenger angolul
11. Többet ér a szépnél
13. Tolvaj kiveszett szóval
14. BIRÓI ELV TRUMAN IDEJÉBEN
16. Őnagysága tavalyi ruhája
18. „. . . gubát cserél"
19. A csecsemővédelem érdekeltje
21. Csak az tud, akinek szíve van
23. A szanitészek gúnyneve volt
25. Svájci üdülőhely és tó
27. A lóláb „teszi"
28. Napoleon egyik tábornoka
29. Nem térhet ki előle
33. Kapu németül
34. Egy fokkal súlyosabb, mint az intő
35. Nagyon csúnya szegény
39. Egyforma betűk
40. Hivatásos zabszakértő
42. D. M. V.
43. Az étel főkelléke
44. Ügyirati utasítás az érdekelt szervhez
46. Nagyváradra való
49. Szent angolul
50. A Délafrikai Államszövetség tagja
51. Nem tudni kié

FÜGGŐLEGES:

1. Kórusmű
2. A társadalom „élő lelkiismerete"
3. Martinovics lázadó társa volt
4. Ilyen ruha az uniformis
5. Olasz névelő
6. Bürokratikus mutatószó
7. Ilyen gyereknek bélyegezték azelőtt a törvénytelent
8. A szemesarkából les
9. . . . magam, tenmagad, önmaga
10. Ételt porcióz
12. Amerikás magyarjaink vágyálma
15. Állapotképző
17. BIRÓI ELV LINCOLN IDEJÉBEN
20. Y. S.
22. . . . sír az őszi szél, hull már a fákról a levél"
24. Hat lábnál is magasabb
26. Nemzetek világszövetsége
27. K. Y.
30. Ádámné
31. A baby orrocskája
32. Nevelőnő angolul
33. Kártyaműszó
34. Pl. mátka és átka
36. Kereskedés angolul
37. Névelő
38. Hitler volt a fő és az első
41. Áramfogyasztást ellenőrző műszer
45. „Ferde"
47. Angol prepozició (-ban, -nál)
48. 16 oldal
49. Sine anno (év nélkül) röv.

A múltheti rejtvényünk megfejtése:

AKIKIVÜL STIGMA
ZALA ÉGVELED ER
VILLA YALTA ALE
ARAT BENE T LOS
NOT HASASTEHÉN
B ÁRAD SZERELEM
IZR TEA IT TT B
RS KONNEKTOR TE
TITIL ET EPEDŐN
OROS EDICTUM R
KONBELÜL SANTA

Találós kérdés

Első részen iparos munkája,
Másodikat a vadász csinálja,
Ha elolvasod az egészet végig,
Finom gyümölcsöt kapsz,
Ami ősszel érik.

(Feladja: Máté Laci, Biharkeresztes.)

Kisludas

Foxi Endre és Kanári Karcsi

Együtt éltek egy szobában
S jól megfértek csendbe'-rendbe'
A füttyös Kanári Károly
S az ugatós Foxi Endre.

Egy szép napon felugatott
Karcsikához Foxi Endre:
„Szép a füttyszó, meg kell hagyni,
Ezért irigykedek kendre!

Unalmas mindig ugatni,
Avagy hallgatagon ülni,
Ezért nagyon szépen kérem,
Hogy tanítson meg fütyülni!

Ha megteszi, elvethet már
Minden étkezési gondot,
Mert adok a tanításért
Naponta egy szép nagy csontot!"

„Helyes" füttyentette Karcsi
„Megmondom, hogy mit kell tenni!
Először is: csupán répát
S kendermagot szabad enni!"

„Nagyszerű!" szólt Foxi Endre
S kendermagon kezdett élni,
Két percig élt kendermagon,
Aztán így kezdett beszélni:

„Megbocsásson, Karcsi komám,
A tanulást abbahagyom:
Jobb ugatni s lúdhúst enni,
Mint fütyülni kendermagon . . ."

Rejtvények

1.

+ S PÓÓÓ

F $\frac{c}{1}$

A helyes megfejtők közül kettőnek ¼ évig ingyen küldjük a Ludas Matyit.

A Kisludas azt üzeni:

Hácz Zsuzsanna, Pécs. Szépen és hibátlanul írsz. **Hirsch Éva;** Soltvadkert. Versikéd nagyon kedves. **Görgei Emma,** Felsőkelecsény. Ügyes és szorgalmas kislány vagy. **Beregi Erzsi,** Sz.-fehérvár. A „Velem történt"-ért dícséretet érdemelsz. A versike kedves. **Varga Katalin,** Paks. Ügyesen rajzolsz. **Lányi Aranka,** Kalocsa. Fogsz te még ennél jobb találós kérdést is beküldeni. **Medgyaszay Ilonka,** Hajduböszörmény, Van közte jó is. **Máté Imre,** Székesfehérvár. Találós kérdésed jó. **Pető Matild,** Csongrád. A te találós kérdéseid között is akad jó.

A Ludas Matyi 12. számában közölt rejtvények megfejtése:

I. Háló. 2. Telefánt. 3. Nadrág. 4. Ajtó. **Hát ez hogy lehet?** Összesen két alma volt a fán és egyik leesett. Tehát a földön is és a fán is már csak alma volt és nem a l m á k. Könyvjutalmat kaptak: Ménesi Ilonka, Gerjen és Trinkl Éva, Bp., VIII., Baross-u. 10. I. 5.

Ti ne hencegjetek így gyerekek!

Jancsika henceg az iskolában:

— Én meg a bátyám mindent tudunk!

No, azt mondja erre egy kis pajtása:

— Hát akkor mondd meg, mennyi négyszer nyolc!

Jancsika elgondolkozik, aztán rávágja:

— Ezt például a bátyám tudja . . .

DARVAS SZILÁRD:

Beszélgetés egy költővel

Mint idősödő magyar író, aki úgyszólván kizárólag humoreszkeket írok, a dolgozó nép vidítását tűzve ki célul, tehát merőben irodalomellenes tevékenységet fejtek ki, elmentem interjut csinálni demokráciánk ifjú költő-titánjával, az alig tizenhét esztendős Szilaj Dömötörrel. A kitűnő poéta mintegy nyolc hónappal ezelőtt tűnt fel „Pajtás, hordd a törmeléket" című költeményével, majd gyors egymásutánban megírta „Hordd a törmeléket pajtás", „A törmeléket hordd, pajtás" és „Törmeléket pajtás a hordd" című remekműveit, miáltal aránylag rövid idő alatt határozott arcéle és markáns egyéni hangja alakult ki. Szerte az országban ismerik azt a csodálatos strófáját, amely így hangzik:

Elvtárs, én is közületek jöttem,
mivelhogy előzőleg kimentem közétek
a Rózsadombról, ahol laktam
még ezerkilencszáznegyvenötben.

Lelkesítő verseinek hatása alatt több üzemben lazább lett a norma, úgyhogy, versei mostanában csak politikailag jólképzett káderek előtt mondhatók.

— A, humorista — mondta azzal a gőggel, amelyben nyoma sincs a leereszkedésnek. — Szeretem a humort. Az olyan derűs dolog és sajnos a nép egyes rétegeinek ma még túl súlyos a mi nehézveretű irodalmunk.

Megkértem, beszéljen valamit magáról. Teljesen felesleges volt, mert úgysem volt hajlandó mást csinálni.

— Úgyszólván magam is munkás származású vagyok, — mondta — hiszen atyám gyárában mintegy négyszáz munkás dolgozott s így korán meg voltak kapcsolataim a tömegekkel. Ez, valamint a Szovjetúnió győzelme végleg eldöntötte politikai hovatartozásomat. Ezideig hatszáznegyven verset írtam a munkaversenyről, negyvennyolcat az új traktorállomásokról, tizennyolcat az újjáépítésről, a többi háromszázhúsz pedig főleg az újjáépítésről, a traktorállomásokról és a munkaversenyről szólnak. Témáim állandóan változnak, költő halála az egyhangúság.

Látta, hogy valósággal iszom minden szavát, épp ezért beszélt még egy kupicára valót.

— Persze vannak demokráciánknak fogyatékosságai is — folytatta és elborult szép alacsony homloka. — Például legnagyobb disznóság, hogy nem kaptam Kossuth-díjat. Ne értsen félre, ez nem egyéni hiúság, hanem az egész új magyar költészetet ért inzultus. Egyébként ebben az ügyben ez az utolsó szavam.

Ezután magábaroskadt és mintegy negyven percig sorolta fel Kossuth-díjas költőtársai családfáját, az összehasonlító nyelvészet köréből vett mindenféle csúnya szavak kíséretében.

— Miről ír legközelebb verset? — tettem fel az utolsó kérdést.

Fürgén fellapozta noteszát.

— Legutóbb a traktorállomásról írtam, most az újjáépítés következik. Mindig más, mindig más... Költő halála az egyhangúság.

Mielőbbi egyhangúságot kívántam neki és magára hagytam.

Ludas Matyi azt üzeni

OLVASOINKHOZ. Szívesen osztjuk meg örömünket az olvasóval: lapunk példányszáma, amely 1947 tavasza óta állandóan emelkedett, legutóbbi, 13. számunkkal túlhaladta a 200 ezret.

Sz. J. Bpest. Kérjük, ne küldjön válaszbélyeget máskor. Olvasóinknak csak egészen kivételes esetben válaszolunk levélben, s ilyenkor a portóköltséget magunk fedezzük.

Solt Tibor. Ha sikerült cikket küld, szívesen közöljük és honoráljuk. Fontos, hogy kapcsolatban legyen a mai élettel, hogy ne legyen hosszú és vidám legyen. Lehetőleg géppel írjon.

Példázat

A KAPITALIZMUSRÓL ÉS AZ Ő HŰSÉGES SZOCIÁLDEMOKRATÁIRÓL.

Gugyerák haldoklik. A felesége zokogva tördeli a kezét az ágy mellett.

— Mi lesz velem? jajgatja. — Mi lesz velem?

Gugyerák megcsóválja a fejét:

— Ez nem rossz! Én haldoklom és ő itt találós kérdéseket ad fel nekem...

A 7 legbárgyubb vicce

— Olvasta? Budapestre érkezett a gázaltatógép?

— Én nem veszek. Nálunk csak meg kell csavarni a gázt és elalszik, nem kell hozzá külön altatógép.

Észnél legyünk!

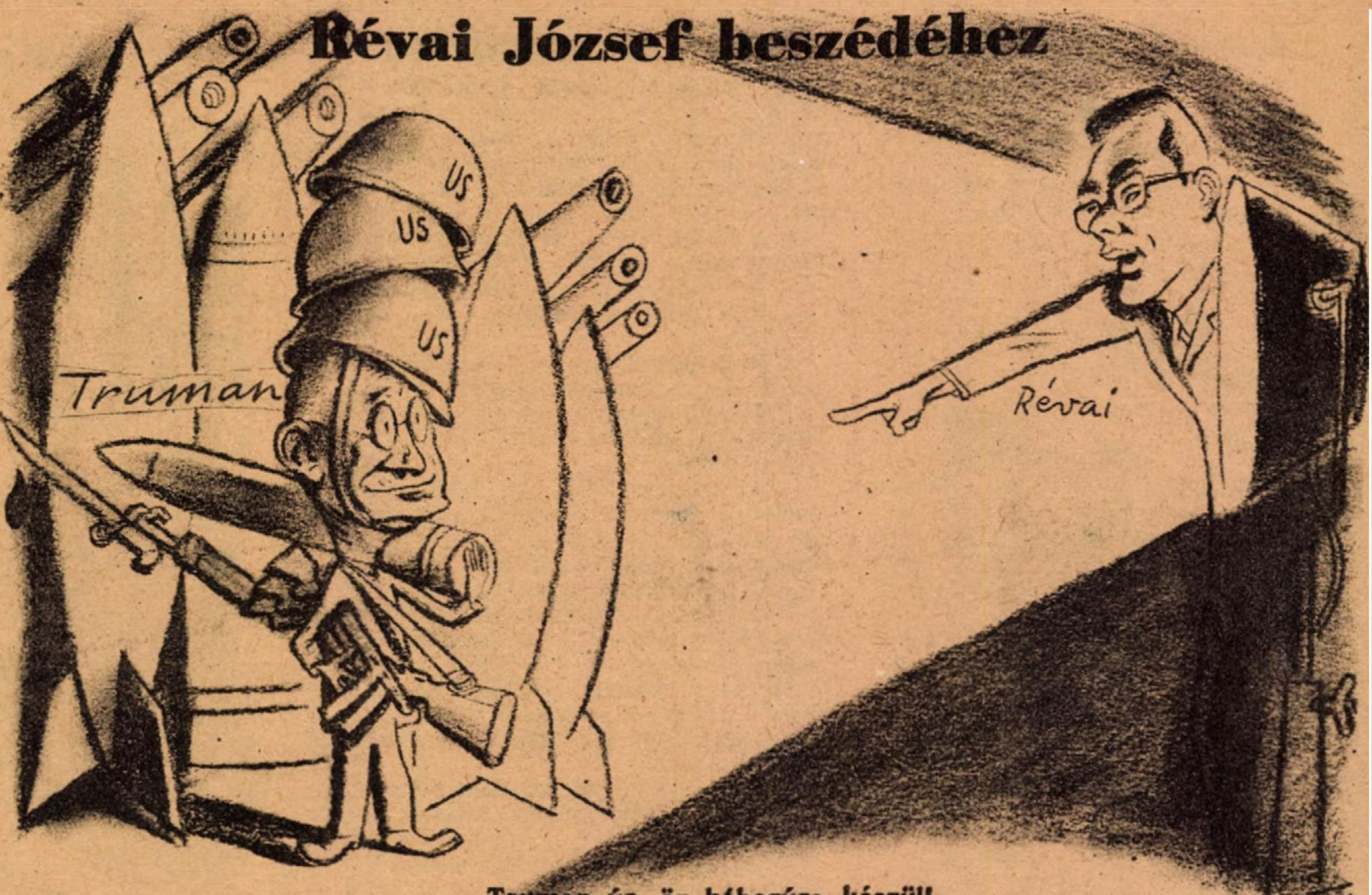
— Olvasta a Hirlap vasárnapi számát?

— Nem. Mi állt benne?

— Hogy a nők egyre szebbek lesznek.

— Ne mondja! Akkor várok még egy évet a nősüléssel.

Révai József beszédéhez

— Truman úr, ön háborúra készül!

— Érdekes, miből gondolja ezt?

Meddig emlékezett Amérika a második világháború véres borzalmaira?

Havlicseket két ledér nő társaságában pillantja meg a barátja egy mulatóban.

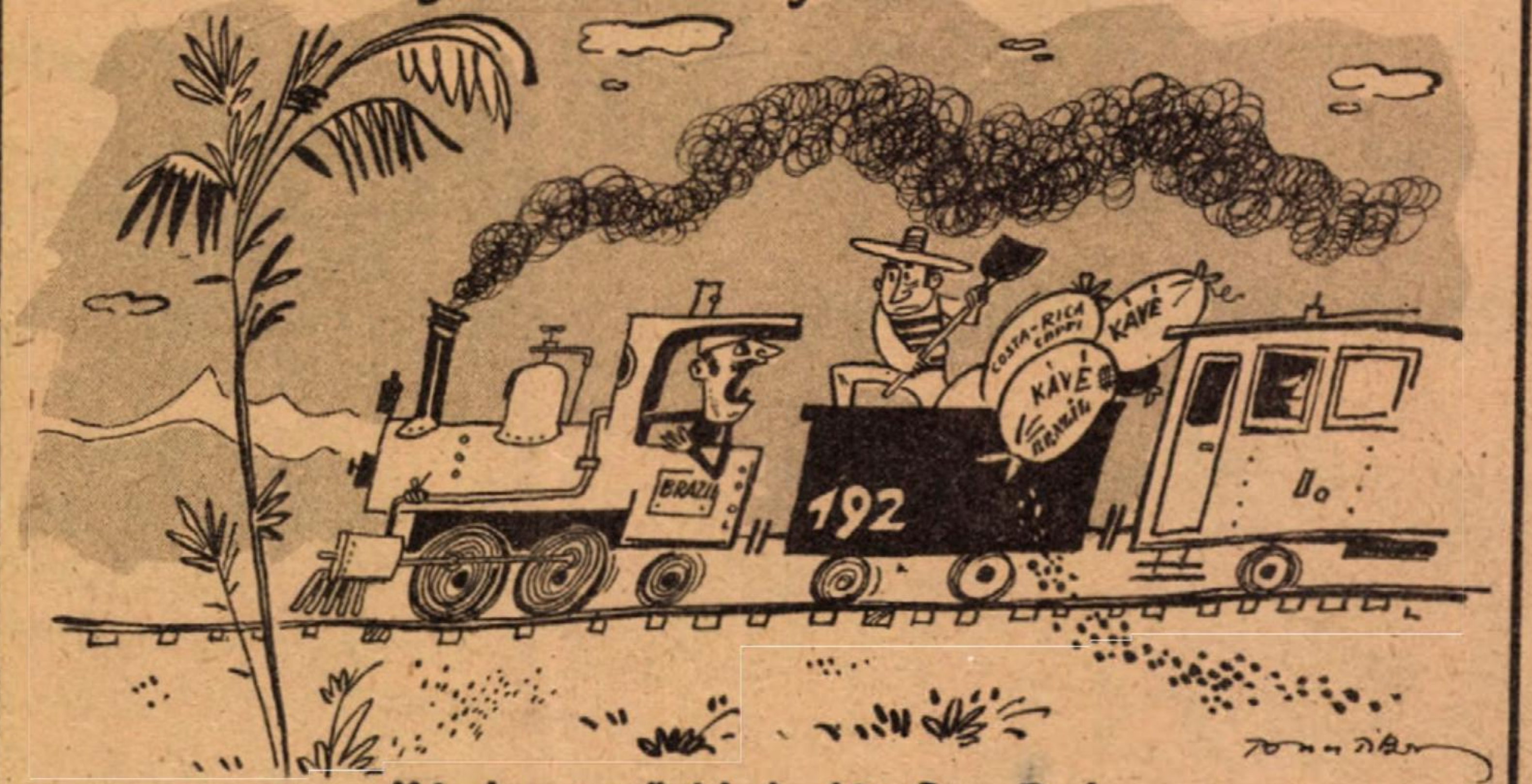
— Nem szégyelled magad, Havlicsek — korholja — nemrég halt meg a feleséged és te így viselkedel?

— Mit akarsz tőlem? — hárítja el a szemrehányást Havlicsek — hiszen kisebb-nagyobb megszakításokkal három hétig gyászoltam!

Ötletes pék

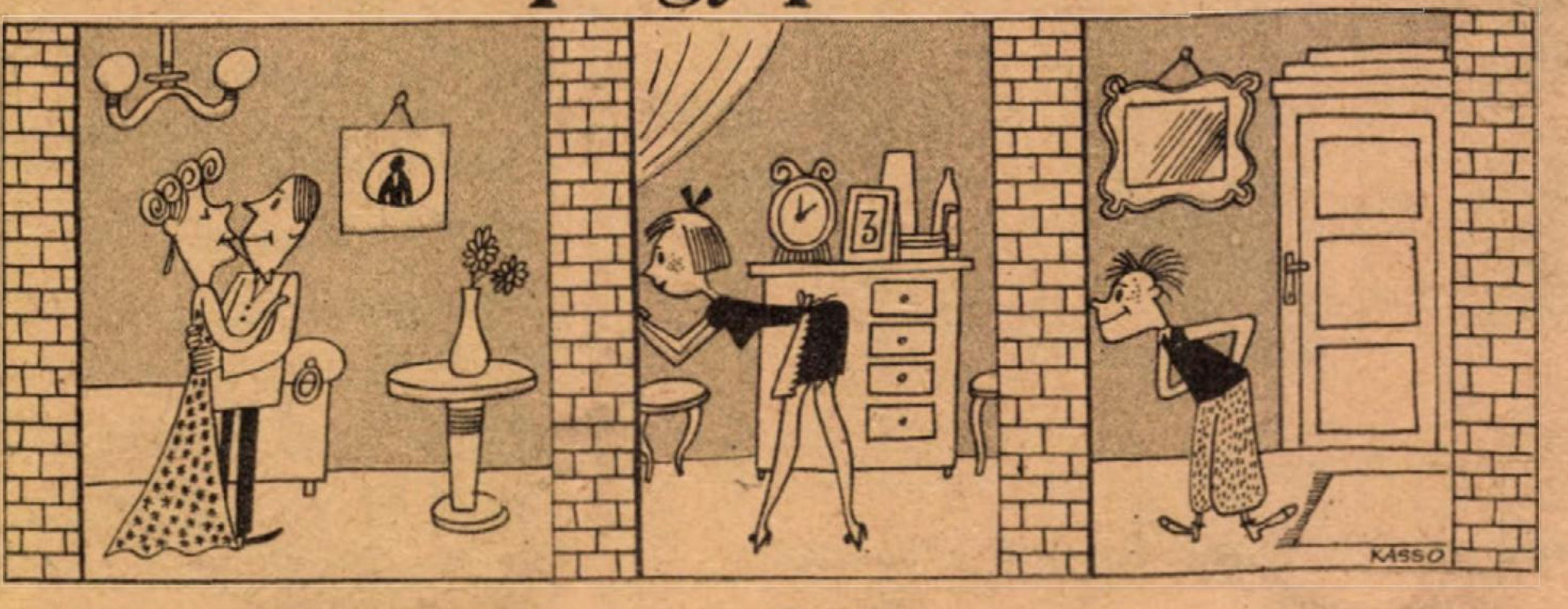

Már megint kávéval fűtenek a brazilok

— Kérek egy rövid duplát, Don Pedro.

Pillanatkép egy pesti bérházból

Halló itt Rádió Budapest!

A „Hangos Ujság" beszámol a tavaszi kirándulásról

Kedves hallgatóink, itt vagyunk a Szabadság-hegyen, a szép tavaszi napsütésben, az ég kéken ragyog a fejünk fölött, a madarak csicseregnek, hiába no, tavasz van. Éppen most szállunk ki a fogasból, még egy lépcső és máris lenn vagyunk a földön. Azért jöttünk el ide, hogy a helyszínről számolhassunk be kedves hallgatóinknak arról a vidáman pezsgő életről, amelyet a tavaszi kirándulók itt kifejtenek. Itt mindjárt látok is egy fiatalembert, tömött hátizsák van a hátán, szöges cipő takarja lábait, kezében hegyes botot lóbál. Nyilván ő is kirándulni jött. De ne találgassunk, kérdezzük meg őt magát.

— Mondja, kedves uram, ön egy kiránduló?

— Igen, kérem, én egy kiránduló vagyok.

— Nagyszerű, érzésünk tehát nem csalt. Engedje meg kedves Bartalics Emil úr, mert ugyebár úgy hívják...

— Igen, kérem, Bartalics Emilnek hívnak...

— Hát akkor, mondjon nekünk Bartalics úr valamit a kirándulásról. Szereti ön a szabad levegőt?

— Én nagyon szeretem a szabad levegőt.

— Hát bizony, jó is az. Az a jó, finom, friss levegő. Ugyebár a romlott, áporodott, büdös levegőt ön ki nem állhatja.

— Nem. Azt én ki nem állhatom.

— Nagyon helyes, ezt a választ vártuk öntől. Most még csak azt mondja meg, kedves Bartalics barátunk, a rádió hallgatóinak, hogy mit fog most csinálni, ha elindul?

— Hát megyek.

— Megy. Nagyszerű. Persze, menni fog, és ha elfárad, akkor ugyebár lepihen.

— Ha elfáradok, akkor lepihenek.

— Ez az okos dolog. Most csak még egy kérdéssel zavarom, kedves turista pajtás, miért szereti ön a természetet?

— Csak.

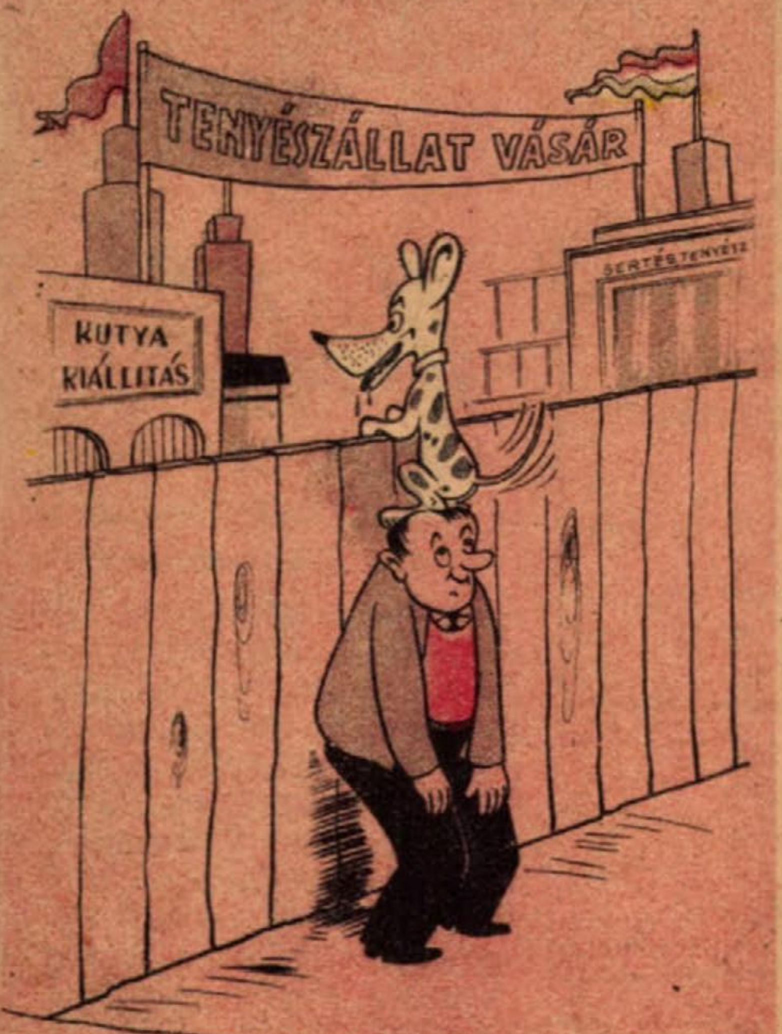
— Köszönjük szépen, kedves sporttárs, szíves felvilágosításait, azt hiszszük, ezekután már mindenki tisztában van a tavaszi turisztika országos jelentőségével, amely a vérkeringést is nagymértékben alátámasztja.

A madár fiaihoz

— Látjátok gyerekek, ha megnőttök, ti is olyan szépen fogtok repülni, mint az emberek!

A jó gazda

A lépcsők számától is függ a házfelügyelők javadalmazása

Mit csinál egy házfelügyelő, ha földszintes házat adott neki a sors.

Budai világpolitika

(Két hölgy ül a budai eszpresszóban. Az egyik úgy tizenkilenc lehet, a másik egy híján husz. Lelkesek, fiatalok, egész nap itt ülnek és politikáról vagy szerelemről beszélgetnek. A kettő közül a szerelmet szeretik jobban, mert a politikából nem tudnának olyan jól megélni. Most azonban éppen a politikáról beszélnek.)

— Te Manci, ki az a Kueuille?

— Nem szégyeled magad?

— Miért?

— Mert tudhatnád, hogy Kueuillénak irják, de Klaj tábornoknak olvassák.

— Könnyű neked, te három hónapig udvaroltál egy amerikai tisztnek, azért vagy ilyen intelligens.

— Az úriember volt! Szó nélkül megszólított a Kossuth Lajos-utcán, csak annyit mondott: Eisenhower tábornok vagyok, jöjjön velem vacsorázni!

— És te csak úgy elhitted neki?

— Először gyanakodtam, de vele volt Montgomery tábornok is, az igazolta. Micsoda úriemberek! Az Eisenhower meg a Montgomery összepofozkodtak értem, de én az Eisenhowert választottam, mert nekem a húsz éven aluli szőke fiú a zsánerem.

— Mikor lesz ez megint, Mancikám?

— Pszt! Ha tudsz hallgatni, mutatok neked valamit!

— Jaj, én úgy izgulok! Mit mutatsz?

— Irt az Eisenhower!

(Az eszpresszóra percekig tartó döbbent csend borul.)

— Mit ir?

— Azt, hogy nagyon készülnek! Azt irja, hogy nemsokára megint Budapestre szándékozik jönni, a felesége már köti az Atlanti Szövetséget...

— Hát nős ember?

— O, egész kis mértékben, éppen csak a forma kedvéért! De nem ez a fontos, hanem a politikai része! Amerikában nagyon haragszanak Mindszenty miatt, egy bíboros már ki is tért a hitéből, atombombát minden utacasarkon kapni majdnem ingyen...

— Mutasd, az Istenért! Mutasd!

— Itt van!

(Az eszpresszóra még döbbentebb csend fekszik. Szinte hallani, hogy savanyodik meg a tejszín a süteményekben.)

— Dehiszen ezen csak annyi van, hogy hallo baby!

— Na ja, de én tudok a sorok között olvasni...

Gergely Miklós

A 7 legédesebb vicce

Kucsera találkozik Szvicsekkel:

— Nagyszerű, hogy találkozunk! Idefigyeljen: kidolgoztam egy holtbiztos totoszisztémát, vegye meg!

Szvicsek szabadkozik:

— Köszönöm. Örülök ha a saját holtbiztos szisztémámat győzöm pénzzel.

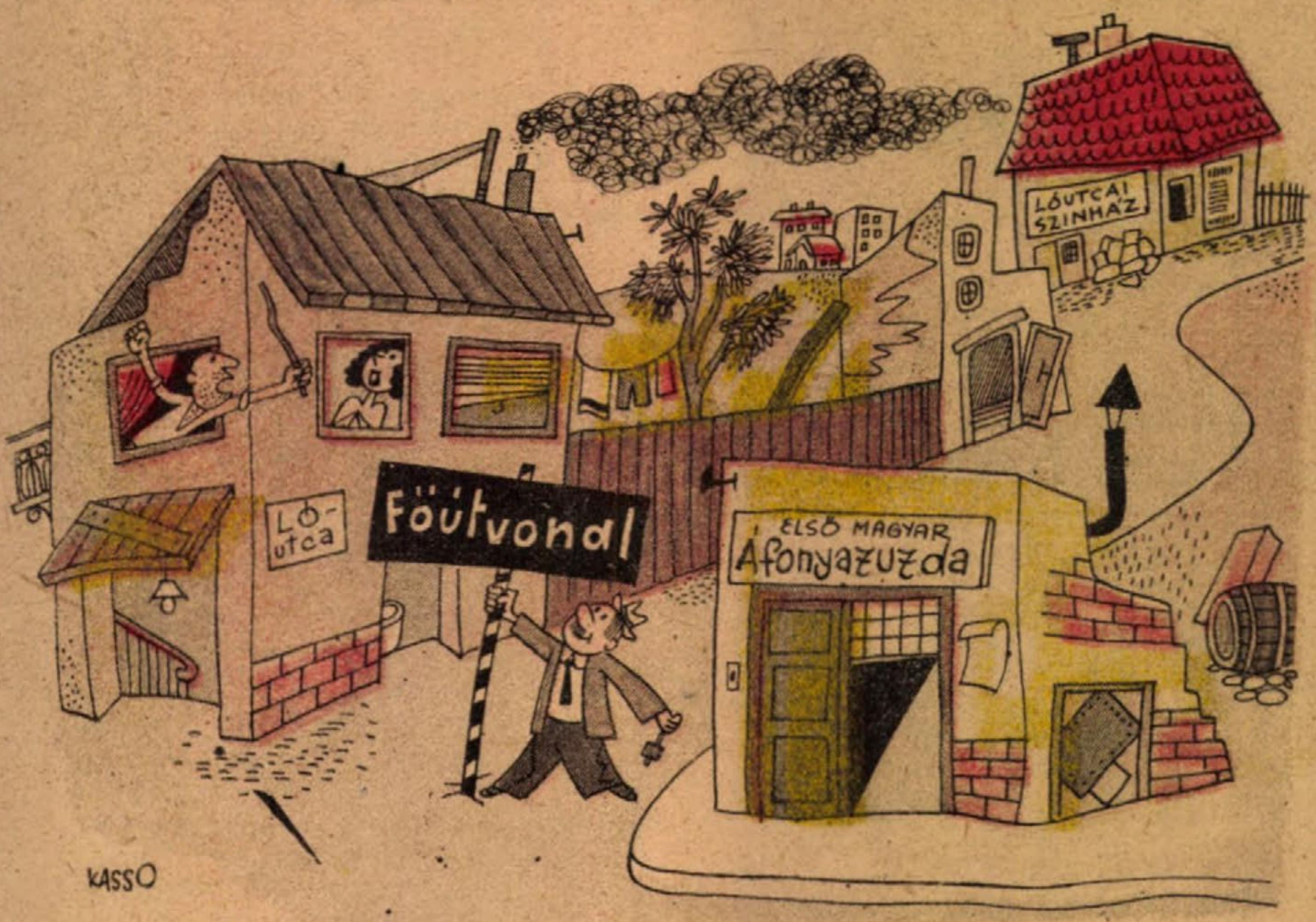
Így stimmel!

— Maga elhiszi, hogy az Atlanti Szövetségnek védelmi jellege van?

— Hogyne. A béke ellen védekeznek.

Tatarozzák a főútvonalakat

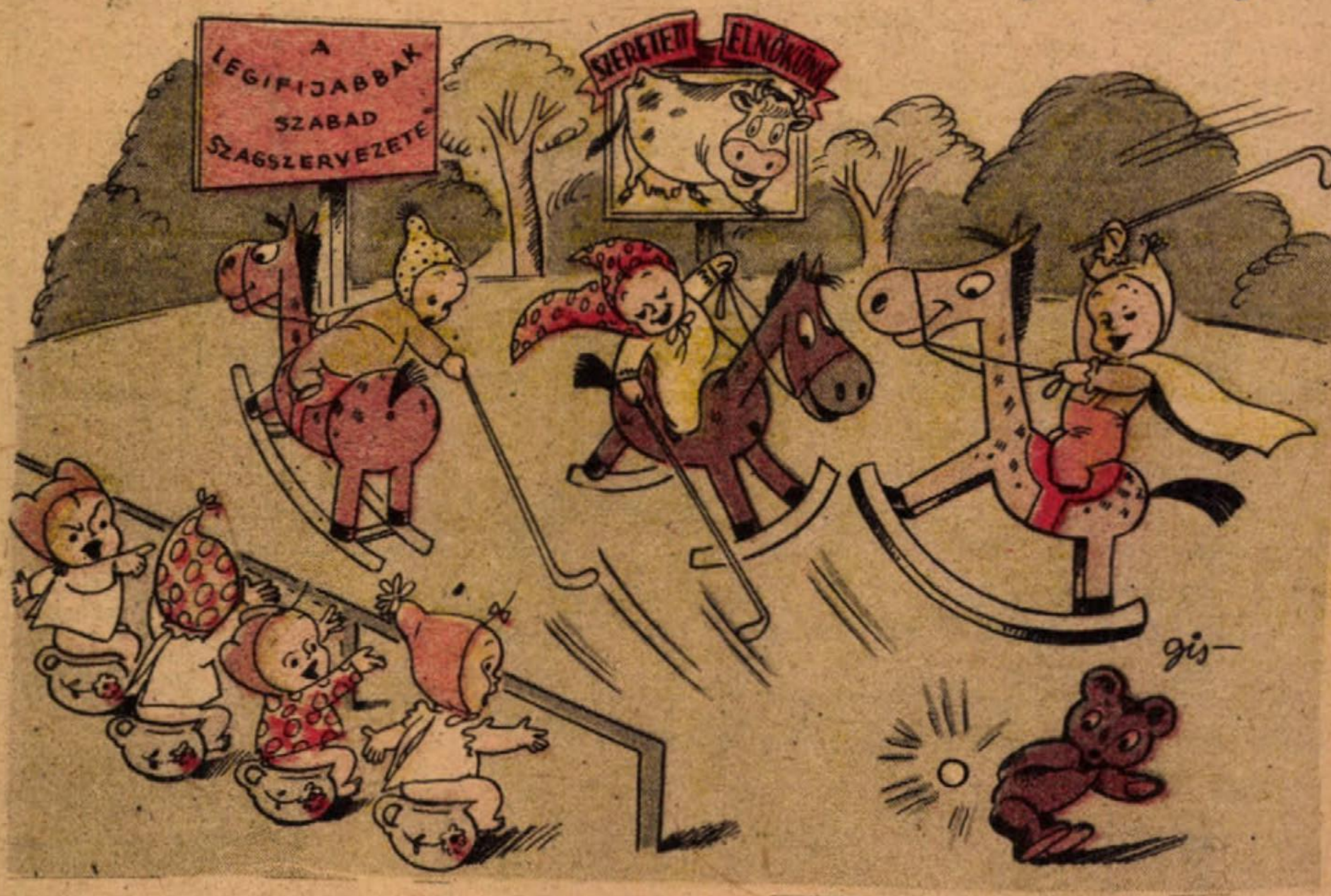
Az élelmes Gugyerák rendbe akarja hozatni a Ló-utcát.

Kaland a Dobogókőn

— Megint elszakadt a harisnyád?
— Igen. A vőlegényem detektiv és hallatlanul éles szeme van.

A gyerekeké lesz a szigeti lovaspólópálya

A legifijabbak meccsén sok a drukker...

